

OPINTIELLÄ

Niskakoski näyttää rannalta etukäteen tarkasteltuna pahalta – tosi pahalta. Lyhyt koski, mutta vettä virtaa paljon, se on kuoppaista ja kuohuista. ”Ihan oikeaa rantaa saattaisi päästä, mutta virta todennäköisesti ottaa otteeseensa ja vie pahimpiin kuohuihin keskelle.” ”Keskellä on tosi möyhyistä ja kuoppaista, mutta jostain on vain mentävä!”

Mehän menemme. Yrityksestä huolimatta emme pysty väistämään keskustaan vievää virtaa vaan päädyimme juuri siihen kuoppaisimpaan kohtaan kaikkein suurimpiin aaltoihin. Niissä jos kaatuu voi sattua. Mutta me menemme pystyssä läpi. Kosken alla hihkumme – nyt meistä on tullut pari, joka uskaltaa lähteä isommillekin joille. Kuusamon Kitkajoen keskikokoiset kosket on selvitetty.

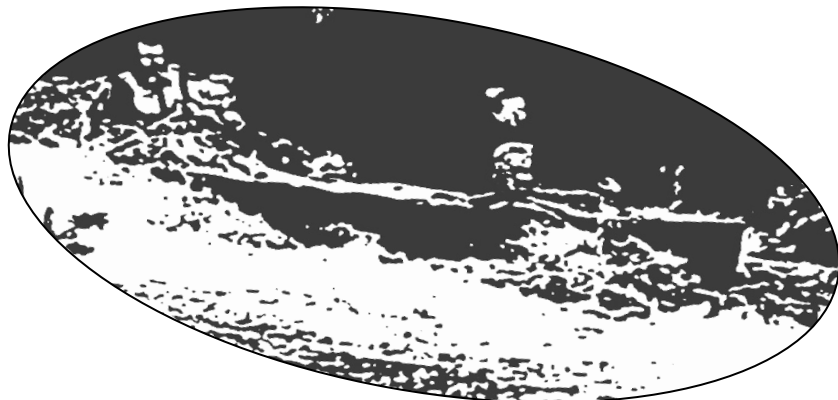
Haave arktisesta Kanadasta on jäänyt päälle nuoruuden poikakirjoista. Sehän on aivan erinomainen peruste päättää matka- tai retkikohde. Nyt olen sinne menossa, laskemaan jokea, jonka koko ja vaativuus vähän hirvittää. Mutta luontokokemus toivottavasti tulee olemaan vertaansa vailla. Nahanni-joki Kanadan Luoteisterritoriossa laskee Kalliovuorilta 500km täysin asumattomassa maisemassa, osin pystysuorien välisessä rotkolaaksossa veden kovertamassa kanjonissa. Tämän lehden ilmestyessä olen siellä menossa.

Yläjuoksulle ei pääse kuin vesitasolla. Sieltä lipsuttelimme pienellä porukalla 3 vkoa alamakeen näkemättä ketään muuta. Välillä kuljeskelemme rinkan kanssa sivureittejä. Kuohuvia koskia, koskematonta vuoristoa, sivureittejä, mahtavia näkymiä, varmasti villiä luontoa, toivottavasti karhuja. Liikunnan riemua, totta kai.

Mutta avo- eli intiaanikanootista minulla on perin vähän kokemusta: kerran Ivalonjoki ja Ruunaan kosket eikä sitten muuta. Kannellisella kajakilla kaksilapaisella melalla pärjään – opetankin sitä – mutta yksilapaisella kuokkiminen on lähes tuntematonta. Siis harjoittelemaan!

Ensimmäisellä harjoitusmelonnalla Jongunjoen Jongunjoella kaaduimme aivan naurettavassa Aittokosken sivuaallossa. Sen kosken läpivienti turvamelojan peräkanteen tukeutuen oli aikamoinen kokemus. Vilkas, melkein pä kiivas, matala ja kivinen. Kolhuja ja mustelmia tuli, mutta sain päänäpintymän yrittää pysyä jatkossa pystyssä.

Se ei riittänyt Ruunaan Neitikoskessa, jossa muutaman asteen virhearvion vuoksi stoppari heitti meidät huolellisesta suunnittelusta huolimatta räpäkässä nurin. Neitikosken kuulun

stopparin sisällä olo on kuin pesukoneessa: virta pyörittää täysin vastustamatta. Pintaan tulen stopparin kuohun päällä, josta raajat levittämällä pääsen virrasta irti ja pääsen vetämään henkeä.

Kitkallakin uimme ensimmäisenä päivänä kerran: älyttömän helpossa koskessa, kun yritämme kiertää sitä liian läheltä rantaa ja ”kompastuimme” rantakivikkoon.

Neljäntenä päivänä Niskakoskella pääsemme ensimmäistä kertaa vaativammasta koskesta läpi niin, että molemmat tunnemme luottavamme toisiimme ja osaavamme samat asiat. Suunnittelemme menevämmä tiettyä reittiä, mutta kosken niin vaatiessa toimimme varasuunnitelman mukaan. Ymmärrämme molemmat kosken vaatimukset ja pääsemme läpi toistaiseksi kovimmasta koskesta: ”JIPPII, tämän tasoisessa ”kolmosen” koskessa me pärjäämme tiiminä.

Vihdoin ymmärrän, mitä pystysuoraan vedessä pidetyn yksilapaisen melan *melatukei* tarkoittaa ”ota vedestä kiinni ja pidä itsesi pystyssä.” Riittäväällä harjoittelulla kovakin pää oppii ja riittäväillä toistoilla se siirtyy kömpelönkin ruumiin kieleksi...

Kun motiivi on riittävä, peruskunto ja –ymmärrys kohdallaan, kaveri osaava ja etukäteen suunniteltu harjoittelu riittävän intensiivinen ja kattava, suhtaudun kohtuullisen luottavasti omiin mahdollisuuksiini. Mistä seuraa myös, että koko muu seurue voi olla turvallisien mielin meidän kanssamme. Ja kaikilla on mukavaa.

Aivan sama pätee Ladun koulutuksessa ja retkillä. En ole koskaan tavannut retkelle tai kurssille tulijaa, jolla ei olisi ollut avoin mieli ja oppimisen halu. Taitoja ja osaamista lähettään kehittämään siitä. Jokainen on aloittanut joskus alusta.

Kuka tahansa oppii. Sopivan haastava tavoite stimuloi ja motivoi, seura helpottaa ja tukee, kaverit ja ohjaajat auttavat. Ja oppiminen antaa mahdollisuuksia uusiin elämyksiin – niitähän me näillä retkillä olemme hakemassa vai mitä? Tule mukaan!

Eero

 JOENSUUN LATU TOIMINTAKALENTERI SYYSKAUSI 2010			
pvm	vpv	sisältö	vastuhenkilö, tiedustelut
23.8.	ma	Jäsentiedote 2/2010	Eila Partanen
5.9.	su	Savo-Karjalan latualueen kyykkämestaruuskilpailut Joensuussa	Timo Purkunen timopur(at)luukku.com tai p. 050 365 3041
4.-5.9.	la-su	Melontaretki: Koli-Ahveninen	Eveliina Hiltunen
11.-12.9.	la-su	Maakuntavaellus: Patvinkierro	Pirjo Saukkonen
18.9.	la	Kolin ruskavaellus	Toivo Turunen
26.9.	su	Sydän- ja polkuretki	Riikka Turunen
27.9.	ma	Valokuva- ja varusteilta 4: Ladun hiihtovaellus Kungsledenille Läskit vaihtuivat rinkkaan / Kirsti Hassinen	Eero Oura
2.-3.10.	la-su	Syysvaellus: Oravantaival	Alpo Juvonen
9.10.	la	Sauvakävelyn ME-yritys	Reumaliitto/Pirjo Saukkonen
17.11.	ke	Syyskokous	Eero Oura
27.-28.11.	la-su	Rospuuttoretkei: Melakon kämppä, Kiihtelysvaara	Matti Nylander
29.11.	ma	Valokuva- ja varusteilta 5: Ladun kesäretki Haltille/Porojärvelle UKK-puisto helmikuussa	Eero Oura
4.-11.12.	la-la	Ensilumen hiihtoviikko	Puijon Latu
28.12.		Jäsentiedote 1/2011	Eila Partanen

UUTTA - VÄLINEVARAUKSET NETISSÄ

Joensuun Latu siirtyy uuteen aikaan paitsi kotisivujen (www.suomenlatu.fi/joensuunlatu) uudistamisella, myös siirtämällä joitain toimintoja sähköisiksi.

Varusteiden varaaminen on ollut sekä lainaajille että lainan antajille hankalaa: soittamalla on kysyttävä tilannetta, jota kukaan ei tietenkään varaston käsikirjanpidosta tarkistamatta ole voinut muistaa. Varastolla käymisen jälkeen uusi soitto jne.

Nyt varusteiden varaukset näkee sivuilta suoraan osoitteesta . www.suomenlatu.fi/joensuunlatu --> varusteet --> lainaus- ja varaustilanne. Siellä voit katsoa tarpeeseesi sopivan välineen (esimerkkinä teltat) ja varata sen.

Teltat

Muokkaa... ↕

Teltojen varaustilanne

	Nammatj 3 & 3GT	Nammatj 2 & 2GT	Nallo 3 & 3GT	Nallo 2 & 2GT	Akka 2kpl	Akto	Keron 3GT & HIM 3	Base Fox	Laavu ym
syyskuu viikko 35	Emilia 3GT 3- 5.9		Eemeli N3 4- 5.9				Eero Keron 3-5.9		
vko 36		Eetu N2 5-11.9							

Varauksenkin voit hoitaa sähköisesti. Se siirtyy taulukkoon pienellä viiveellä, mutta on sen jälkeen kaikkien tiedossa (julkisesti ei näytetä tarkkaa nimeä eikä yhteystietoja). Välineen luovuttamisesta on sovittava entiseen tyyliin erikseen, autotallin ovi ei sentään aukea sähköisesti. Samalla sopimus palauttamisesta, maksuista ym.

Puhelin ja vanha toimintamalli toimii tietenkin edelleen.

Toivottavasti uudesta tavasta on hyötyä – ainakin avaimen haltijoiden mielestä tämän pitäisi palvella molempia osapuolia.

Eero

SAVO-KARJALAN LATUALUEEN KYKKÄMESTARUUSKILPAILUT JOENSUUSSA 5.9.

Kilpailut pidetään Joensuussa Louhelan kentällä tiedepuiston edessä 5.9. alkaen klo 10.00. Sarjoina naisten ja miesten henkilökohtaiset pelit, pari- ja seka-pari pelit sekä joukkueottelut.

Etukäteen ilmoittautumiset timopur(at)luukku.com tai p. 050-365 3041. Ilmoittautuminen myös paikanpäällä on mahdollista. Osanotto maksu 5 €/henkilö.

MELONTARETKI KOLI JA AHVENINEN 4. – 5.9.

Lähde viettämään retkimelontaviikonloppua Joensuun Kauhojen kanssa Kolin ja Ahvenisen komeisiin maisemiin 4. – 5.9.!

Retkellä melotaan noin 30 km/päivä ja melontatahti on rauhallinen kajakkiretkivauhti (sään suosiessa noin 6,5 km/h). Mukana pärjät, jos sinulla on hieman kokemusta aallokossa melomisesta ja melontakuntosi riittää noin 15 km:n melontaan ilman maataukoja. Mukaan tarvitetset juotavaa, eväät, majoitteet, keittovälineet, säänmukaisen vaatetuksen, tuulen- ja sateenpitävän kuoritakin, varavaatteita ja reipasta mieltä.

Kokoontuminen on lauantaiamuna klo 8 Joensuun Kauhojen kanoottivajalle Hasanieniemeen. Kuljetus lähtöpaikalle tapahtuu kimppakyydeillä kajakit autojen katoilla ja/tai peräkärryissä. Kajakkeihin pakataan mukaan retken aikana tarvittavat varusteet, ja yöpyminen on telttamajoituksessa. Meloessa pidetään lyhyt kelluntatauko kerran tunnissa ja yksi pitkä maatauko päivässä.

Etelä-Pielisellä on jonkin verran saaria, joten aivan aukeilla vesialueilla ei ole tarkoitus meloa. Jos tuuli äityy liialliseksi melomiseen Pielisellä, varasuunnitelmana on melontaa Pielisjoella katsellen historiallisia nähtävyyksiä eli vanhoja kanavia.

Ilmoittautumiset viimeistään keskiviikkona **1.9.** Eveliina Hiltuselle (tiedotus@joensuunkauhojat.net, p. 041 467 0954). Kerrothan ilmoittautuessasi, onko käytettävissäsi auto ja kattoteline, vetokoukku tai peräkärry sekä tarvitsetko lainaan Kauhojen kajakkia varusteineen (liivi, mela, aukkopeitto). Kauhojilla on kaksi kaksikko- ja useita yksikkökajakkeja, joiden vuokra Ladun jäsenelle on viikonloppuretkeltä 20 €/kajakki (vuokraus vain Kauhojen tai Ladun melontaretkille). Kauhojen jäsenille kaluston lainaaminen ko. retkille on ilmaista, ja jäsenmaksukin on vain 22 €/vuosi! Lisätietoa Kauhojista löytyy osoitteesta www.joensuunkauhojat.net.

MAAKUNTAVAELLUS: PATVINKIERTO 11. – 12.9. Lieksa - Iiomantsi

Ilmoittautuminen 31.8. mennessä puhelimitse numeroon 013-248 1450 (ark. klo 9-16). Ilmoittautumisen yhteydessä mainitse nimi, syntymävuosi, osoite, postinumero ja -toimipaikka, laskutusosoite, puhelinnumero, sähköposti, erityisruokavalio sekä osallistutko infotilaisuuteen ja bussikuljetukseen.

Retkelle voidaan ottaa 50 henkilöä, paikat täyteen ilmoittautumisjärjestyksessä.
Ellet ole jo ilmoittautunut, toimi ripeästi!

Lisätietoa: Pokalin sivuilla:

http://www.pokali.fi/aikuisliikunta/tapahtumat_ja_kampanjat/maakuntaretki_11-12_9_2010/

Tiedustelut/Joensuun Latu: Pirjo Saukkonen, p. 040 509 0705,
pirjo.saukkonen(at)jns.fi ja Alpo Juvonen, p. 050 5121432,
alpo.juvonen(at)wippies.fi

RUSKAVAELLUS KOLILTA KOPRAVAARAAN 18.9.

Syksyn patikkaretki Kolin upeissa vaaramaisemissa.

Aika: Lauantai 18.9. klo 08.00 alkaen

Lähtöpaikka: Siltakatu, Matkailupysäkki torin reunalla, Joensuu

Linja-autoreitti:

8:00 Siltakatu
8:10 Jukolanportti
8:15 Lehmon koulu
8:20 Lehdokki
8:30 Uuron risteys
8:30 Kontiolahti vesitorni, Vt 6
9:00 Kopravaara
9:20 Kopravaarasta lähtö Hotelli Kolille
10:00 Hotelli Kolilta lähtö patikkaretkelle

Vaellusohjelma:

- Linja-autolla ja omilla autoilla tulleiden kokoontuminen Kolin kurssi- ja leirikeskus Future Freetimen pihassa kello 9:00. Ryhmiin järjestäytymisen jälkeen siirrytään linja-autolla Hotelli Kolille.

- Jatketaan ryhmissä vaellusta Ukko-Kolin näköalapaikoilta Ikolanahon-Jeron Verkkoavaaranreittiä Kopravaaraan noin 13 km.
- Toinen reittivaihtoehto Mäkrävaaran kautta Ikolanaholle noin 16 km. Verkkovaaran upealla nuotiopaikalla on tulet, makkarat ja kahvit.

Saunat: Kurssi- ja leirikeskuksessa ovat rantasaunat lämpiminä kello 14:00 alkaen.

Ruokailu: Saunomisen jälkeen nautitaan keittopäivällinen Futurella.

Paluukuljetus: Paluu Hotelli Kolille ja Joensuuhun linja-autolla lähtee noin kello 17:00

Hinta: 28 € sis. linja-autokuljetukset, tarjoilut taukopaikoilla, saunomisen ja ruokailun. sis. kuljetuksen Kopravaarasta Hotelli Kolille.

Ilmoittautuminen myös omalla autolla saapuville **16.9. mennessä:**

Kimmo Kurvinen, p. 0400 920 412

sekä tiedustelut: Toivo Turunen, p. 0400 375 070, toivo.turunen(at)futurefreetime.fi

SYDÄN- JA POLKURETKI 26.9.

Lähde patikoimaan Petkeljärvelle! Joensuun Ladun ja Pohjois-Karjalan Sydänpiirin perinteinen Sydän- ja polkuretki sunnuntaina 26.9.

Kuljetus linja-autolla Siltakadun matkailupysäkiltä klo 8. Matkalla sydänaiheista tietoa ja arvontaa osallistujien kesken!

Perillä tutustumme Petkeljärven alueeseen videoesityksen kautta. Viimeistään kymmeneltä lähdemme patikoimaan kolmessa eri tasoisessa ohjatussa ryhmässä. Matkan pituus 6-7km. Reitin varrella omat eväät, lopussa makkaranpaistomahdollisuus. Patikoinnin päätyttyä myös mahdollisuus kanakeittolounaaseen (9 euroa) tai kahviin ja kahvileipään (2,7e). Paluu linja-autolla Joensuuhun noin klo 16. Retken hinta 15 euroa (keitto tai kahvit erillisveloituksella, varattava ilmoittautumisen yhteydessä).

Ilmoittautumiset 20.9. mennessä: riikka.turunen@jns.fi tai p. 050 521 9056.

Reippain mielin reippailemaan!

SYYSVAELLUS: ORAVANTAIVAL 2. – 3.10.

Kiihtelysvaaran harjumaisemissa kulkeva Oravantaival on monille vaeltajille tuntematon. Reitti lähtee Särkivaarasta ja kulkee Heinävaaraa ja Kiihtelysvaaraa myötäillen Viesimon perukoille. Polku kiertelee kangasmaastossa, ylittää suoalueita, väistelee lampareita ja kiipeää vaaroillekin. Matkan varrelle on rakennettu lukuisia laavuja, pitkospuita sekä lintu- ja näkötorni. Reitin pituus on 35 km.

Vaellus sopii normaalikuntoisille luontoa ja liikuntaa kaipaaville.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset 26.9. mennessä Alpo Juvonen, p. 050 5121432, alpo.juvonen(at)wippies.fi

VALOKUVA- JA VARUSTEILTA

Maanantaina 27.9. klo 18.00 – 20.00.

Huom! muuttunut paikka: Joensuun kaupungin kirjaston Muikku-Sali, Koskikatu 25 (1. krs, kahvion takana).

Teemoina:

- Kuvia ja kertomuksia Ladun kevään ahkiovaellukselta
- Läskit vaihtuivat rinkkaan / Kirsti Hassinen

Tiedustelut: Eero Oura, p. 050-387 7777, eero.oura(at)pkssk.fi

KÄVELEMME SAUVAKÄVELYN ME-ENNÄTYKSEN SUOMELLE 9.10.

Tule ja innosta perheesi ja ystäväsi sauvakävelemään lauantaina 9.10. klo 11.30 Lykynlammelle. Riitta Turunen ”hyppyttää ja venytyttää” tutulla, hauskalla tyylillään lihaksemme vetreiksi ennen ja jälkeen 3 km:n sauvakävelyn. Kävelyvauhdin määrää jokainen itse, reitti on merkitty ja kanssakävelijöitä riittää nautiskelijoille ja ripeäkintuille. Toki kävellä voi reilummastikin tilastoitavan 3 km:n päälle, iloista kävelyseuraa löytyy pidemmälkin reitille.

Lykynlammen maja ja kahvio ovat tapahtuman aikana auki ja muu päivän ohjelma tarkentuu syksyn aikana; seuraa ilmoittelua Karjalaisessa.

Tapahtuma on osa valtakunnallista ME-ennätys sauvakävelyä. Joensuussa järjestäjinä toimivat Joensuun Reumayhdistys, Pohjois-Karjalan Liikunta ja Joensuun Latu. Kävely-sauvoja lainataan tapahtumassa jos omia sauvoja ei ole.

Tervetuloa sauvakävelemään!

Lisätiedot: Pirjo Saukkonen, p. 040-509 0705.

ROSPUUTTORETKI 27. - 28.11. MELAKON KÄMPPI, KIIHTELYSVAARA

Tällä kertaa suuntaamme kaamosretkemme aivan oudoille poluille. Itse kämppi on Oy Wärtsilä Ab:n rakentama 1970-luvun puolivälissä. Se rakennettiin henkilökunnan liikunta- ja vapaa ajan käyttöön. Sitä laajennettiin vähitellen nykyasuun ja tällä hetkellä sen omistaa Abloy Oy ja käyttötarkoitus on sama, kuin Wärtsilän aikana. Kämppi sijaitsee Melakon niemessä Ruskeakosken vesivoimalaitoksen yläpuolella Oskolan kylässä.

Maastossa on karttaan merkittyjä polkuja ja kulku-uria. Niiden kulkukelpoisuudesta ei ole varmuutta. Ne myötäilevät vaarojen rinteitä ja niitä pitkin kuljettiin vielä 50-luvulla savuihin, jotka elättivät pienen maatilkun ja metsätöin turvin monilapsista perhettä. 50-luvun lopulla päättyivät kahden vesivoimalan, Vihtakosken ja Ruskeakosken rakennustyöt. Savut hiljenivät ja pakkomuutto leivän perästä muualle alkoi. Seutu tyhjeni. Vain sitkeimmät jäivät.

Kolme kilometriä kämpistä pohjoiseen on Oskolan koski. Tämän kosken partaalla käytiin Pikkuvihan taistelu Olli Tiaisen joukkojen ja venäläisten välillä. Nyt kosken varrella on laavu, joka kuuluu Jänisjoen kunnostettuun melonta- ja retkeilyreittiin.

Menemme omilla autoilla lauantai-aamuna suoraan Melakon kämpille. Lähtöajasta, paikoista ja kuljetuksista sovitaan erikseen lähtijöiden kesken hyvissä ajon ennen lähtöä. Majoittaudumme ja pakkaamme päiväretkivarusteet reppuun. Jos saamme luvan käyttää savusaunaa, joku onnekas tai onnekkait saavat uhrautua saunamajureiksi. Saunan lämmittäminen kestää tunteja ja on luottamushomma. Majurien retki on lyhyempi, kuin muiden.

Valitsemme kulkutavan ja reitin vallitsevien sääolosuhteiden mukaisesti. Tavoitteena on joko kävellä, hiihtää tai lumikenkällä niin kauan, kuin päivänvalo riittää. Kuljettavana ei välttämättä ole polkuja eikä latuja, vaan umpikorpea. Ehkäpä käymme Oskolan kosken laavullakin ja jos jäätilanne sallii, tulemme Melakkoaltaan jäätä pitkin suoraan kämpille. Saunomme ja nautimme illasta. Majalla on tilaa n. 30 henkilölle, keittiö ja ruokailuvälineet sekä kerrossängyt. Makuupussi mukaan. Aamulla saattaa savusauna vielä olla hengissä,

joten kannatta kokeilla. Sunnuntaina vielä vaeltelemme vaaroilla ja pimeän jo hiipiessä maisemaan, jätämme hiljaisen erämaan.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Matti Nylander, p. 044 526 1145, matti.nylander(at)gmail.com tai Onni Voutilainen p. 040 365 6138, onskiv(at)suomi24.fi

VALOKUVA- JA VARUSTEILTA

Maanantaina 29.11. klo 18.00 – 20.00.

Paikkana Joensuun kaupungin kirjaston Muikku-Sali, Koskikatu 25 (1. krs, kahvion takana).

Teemoina:

- **Ladun kesäretki Haltille/Porojärvelle**

Ladun ”virallisen” kesäretken kohde oli yksi Suomen kansallismaisemista Kilpisjärveltä Meekon-Porojärven maastoihin. Mukana monenlaista väkeä – kokeneita ja ensikertalaisia. Osanottajat kertovat ja näyttävät kuviaan.

- **UKK-puisto helmikuussa**

Neljä naista lähti ensimmäiselle talvivaellukselleen. Sen kohteeksi he valitsivat UKK-puiston ja sen syrjäisen Kemihaaran nurkan, ajaksi helmikuun. Ei siis mitään tavanomaista. Kokemus oli hieno ja rohkaiseva – tämä ei jää tämän porukan viimeiseksi retkeksi.

Tiedustelut: Eero Oura, p. 050 387 7777, eero.oura(at)pkssk.fi

PERINTEINEN ENSILUMEN HIIHTOVIIKKO KIILOPÄÄLLÄ 4. - 11.12.

Puijon ja Joensuun Latujen yhteinen reissu Lapin ensilumille. Asustelemme aikaisempien vuosien tapaan Kiilopäällä, majoitusvaihtoehtoina hotelli Niilanpää (1 ja 2 hh), retkeilyhotelli, rivitaloyksiö (2 henk), rivitalohuoneisto (4-5 henk), lomaosake, Pohjan Ukko ja Pohjan Tytär.

Majoituksen hintaan sisältyy aamupala lukuun ottamatta lomaosakkeita, Pohjan Ukkoa ja isoa rivitalohuoneistoa, liinavaatteet kaikkiin majoituksiin.

Bussikuljetus sekä Joensuusta että Kuopiosta. Mikäli lähtijöitä Joensuun suunnasta on riittävästi bussikuljetuksen hinnan pysymiseksi riittävän edullisena, myös Joensuun bussi ajaa Kiilopäälle saakka.

Reissun kokonaishinta muodostuu kuljetuksesta, majoituksesta ja aterioista.

Mukaan mahtuu vielä muutamia innokkaita ensilumen kuluttajia, mikäli kyydit kahdella bussilla toteutuu, joten odotan yhteydenottojanne.

Tiedustelut: Pekka Tikkanen, pekka.tikkanen(at)ppa.inet.fi, p. 040 501 0345. Mieluisin yhteydenottomuoto tässä vaiheessa on sähköposti, mutta toki voi puhelimitsekin pirauttaa.

KERTOMUKSIA RETKILTÄ – ensikertalaisten kokemuksia:

Ladun umpihankihiihto suuntasi eräänä tammikuisena viikonloppuna Niittylahden rannasta Pyhäselän yli Liperin Lapalikolle, jossa on Joensuun Pursiseuran tukikohta. Erään retkeläisen kokemukset:

Kokemuksia Umpihankiretkeltä ja talvitelttailusta 30. – 31.1.2010

Hurahdettuani muutama vuosi sitten talvivaellukseen en ollut vielä päässyt/joutunut opettelemaan talviteltan pystytystä ja kokeilemaan siinä nukkumista. Siispä vihjasin Eerolle, että voisiko Lapalikon retken yhteyteen järjestää pikakurssin aiheesta talvitelttailu. Ja Eerohan suostui.

Umpihankiretkelle 7 hengen porukkamme suuntasi la-aamuna Niittylahden rannasta takin huput tiukasti kiinni kurottuna. Pakkasmittari osoitti -13°C ja tuulta oli kaakosta 2-4m/s (jo tässä vaiheessa hiivin mielessäni yöllä teltasta sisälle nukkumaan).

Hiihto oli tasaista puurtamista ainoana vaihteluna syväväylän parin jäälohkareen ylitys. Missä siis oli umpihanki tänäkin vuonna?

Perillä Lapalikolla 5 tunnin ja n.17 km päässä odotti lyhyemmän reitin hiihtänyt Matti, joka oli laittanut saunan ja keittiötuvan lämpiämään. Hädin tuskin pääsin suksistani irti, kun hän pauskasi syliini 6 kg:n teltan – jotta ei totuus unohtuisi. Ennätettiin sentään tulo-kahvit juoda ennen pystytysharjoitusta. Ja hyvinhän se pystytys 4 naisen voimalla sujui – Eeron komennossa. Ylpeänä katsoimme aikaansaannostamme.

Ilta sujui iloisesti saunoessa, tosin kenenkään ei tarvinnut liiallisen kuumuuden takia alemmalle lauteelle siirtyä ja taisipa joku ylälauteella seisoakin, jotta itsensä lämpimäksi sai.

Mutta sitten nukkumaan. Koska en omista - vielä - talvimakuupussia, olin varustautunut 2 untuvaisella kolmen vuodenajan pussilla (kokoa M ja L), sisälakanalla, 2 makuualustalla, erinäisellä kokoelmalla kerrastoja ja päähineitä!!! Ajatuksella, että enpähän palelisi. Mutta kuten yleensä untuvapussissa ja nyt siis pusseissa, niin eipä tarvinnut kuin 5 min loikoilla niin päälleni ei jäänyt kuin alusasu. Ja olipa ihana nukkua! Kanssani kokemusta oli jakamassa myös toinen keltanokka ja eräs vanhahko konkari.

Aamulla ryntäsin kertomaan sisällä nukkujille talvitelttailun ihanuudesta. Joillakin oli ollut vilpoisaa yöllä, totesin, että olisivat tulleet teltaan, siellä oli lämmintä!

Teltoa purettiin Eeron valvonnassa reippaassa tuulessa ja kaikille jäi varmasti mieleen, että ”se ensimmäinen kiinnitysnaaru on oltava päällimmäisenä kun pussin suuaukko avataan”.

Mutta takaisin Niittylahteenkin olisi päästävä. Lumisade ja tuuli olivat yöllä yltyneet, tuulta kaakosta 4-6 m/s, näkyvyyttä ei välillä juuri lainkaan ja välillä taas enempi. Mutta jos ulkoiset puitteet eivät aina olekaan parhaat mahdolliset ole, niin kannattaa päästää mielikuvitus valloilleen ja ajatella mukavia. Ja tulihan se kotirantakin vastaan 20 km kiemurteen jälkeen.

Yhteenvetona: Ladun retkillä on mukavaa, kokemuksia saa edelleenkin takuuvarmasti ja myös tarvittaessa asiantuntevaa opastusta. Tuleekohan minusta intohimoinen talvitelttailija?

Irma Sarasoja

EKA KERTA tätä lajia

Uusia tekemisiä ja lajeja on kiva kokeilla: aion maistaa retkiluistelua ja lähteä heti kerralla Suomen pisimmälle radalle Oravista Rantasalmelle. Kun se nyt Ladun ohjelmassa tänä talvena on... Vaativa juttu jos ei ole lainkaan harjoitellut eikä tiedä mitä se vaatii. Tietenkin pitäisi kokeilla lajia ja varusteita, mutta muuta tekemistä on koko talven ajan niin paljon, että viimeiselle viikolle se jää... ”Ladulla on luistimia, testaan niitä.”

Kun luistimiin on neljänlaisia kiinnityksiä, jonkun niistä täytyy sopia minulle ja minun varusteilleni!

Vain kiinnitys tavalliseen hiihtomonoon toimii. Kokeilen sitä Lykyn järadalla: luistin puree tiukasti jäähän ja hento nilkkani ilmoittaa, että tätä varmaan pitäisi harjoitella. Alalammen kilometrin lenkki on riittävä: tarvitsen järeämmät jalkineet ja enemmän nilkkatuokea. Muuten väsyvät lihakset, kipeytyvät nivelsiteet.

Jos aion osallistua luisteluretkelle, en näillä varusteilla pärjää! Enkö oikeasti osaa vai onko ongelma välineissä? Ei hätää – eikä käy kalliiksi: minulla on hylätyt tellusukset ja niihin sopivat nilkkakorkuiset monot, tarpeettomat siteet. Terät joudun ostamaan, mutten ehdi niitä kokeilemaan lainkaan.

Tiaisen Katrin johdattamalla joukolla on vaihteleva kokemus ja vaihtelevat varusteet. Oravin rannassa on muitakin, väkeä on oikeastaan paljon. Tämä taitaa oikeastaan olla laajasti harrastettu juttu, josta meillä ei ole ollut aavistustakaan. Rata on valtakunnan kuulu. Pitkä ja kenties vaativa.

Luistimet jalkaan ja menoksi. Ei näytä olevan helppoa ihan kaikilla muillakaan. Haukivesi aukeaa edessä, tuttu melontavesi, nyt pitää lähteä liikkeelle ihan uudella kulkuvälineellä. Tämähän on aivan nautittavaa! Reitiltä on aurattu lumi pieneksi penkaksi sivuun ja jää on kirkas ja sileä luistelijan luistella!

Ensimmäiset potkut ovat haparoivia: onko jää sileä, onko halkeamia, miltä välineet tuntuvat, miten nilkat pitävät? Mutta sitten iskee vauhdin hurma: tämähän on aika mukava tapa liikkua.

Joukkomme jakaantuu nopeasti nopeampien ja hitaampien ryhmiksi. Minulla kulkee: välillä odottelen hitaampia ja sitten luistelen nopeammat kiinni. Näillähän pääsee! Vauhdin hurma on melkoinen, kun huomaa, että tekniikka pysyy kasassa ja meno tuntuu turvalliselta. Kovin paljon maisemia ei tässä ehdi katsella, kun on varottava jään epätasaisuuksia ja halkeamia katse tiukasti varpaissa.

Hupsista! pieni hetki luistelua ja olen Linnansaaren opastuskeskuksessa, jonne meloen kestää normaalisti täyden tunnin. Tauon jälkeen osa porukasta päättää kääntyä kotiin ja

luistella lähellä rantaa lähilenkkejä. Perille vastakkaiselle rannalle on ”vain” 18km, vaan eihän tässä ole tarkoitus mammoilemaan ruveta...

Avoimemmilla vesillä Haukiveden laajalla selällä alan kokeilla, miltä meno oikein maistuu, löytyykö tekniikka, miten kovaa näillä oikein pääsee?

Tosi kovaa. Matala Urheiluruudusta tuttu matala luisteluasento löytyy kuin itsestään, jopa kädet etsiytyvät selän taa kuin kilpaluistelijalla konsanaan. Tekniikasta en ymmärrä paljoa, mutta ”purista” tuntuu paremmalta kuin ”potkaise” – lainaus luisteluhiihdon tekniikka-oppaasta, jota sitäkään lajia en hallitse.

Onneksi maisemat eivät vilistä: Selkä on iso, mutta eihän sitä tältä omaan tekemiseen keskittymiseltä ehtisi katsella ollenkaan! Tämä on todellista vauhdin hurmaa!

Pieni roso jäässä riittää suistamaan itseensä ja osaamiseensa ylen ja liian tyytyväisen luistelijan turvalleen. Ja vielä vesilätäkköön. Hetken pieni herpaantuminen ja heti rangaistaan. Hetken hohotan maassa – jäällä – olinkohan jo peräti 10km luisteltuani kuvittelemassa, että osaan tämän lajin? Nopea vilkaisu ympärille: ”näkököhän kukaan?” Perillä saan kuulla, että huomattu oli.

Loppumatka hurahtaa hetkessä. Asennosta ja uudenaikaisesta lihastyöstä huolimatta mikään lihasryhmä ei kipeydy. Ja HUPS! olen perillä. 18km luisteltuna. Tämän talven luistelukilometrit 10kertaistuivat hujauksessa.

Eka kerta ei tule jäämään viimeiseksi – tätä täytyy saada lisää. Mutta vasta ensi talvena. Oravin – Rantasalmen retkiluistelu on silloinkin Ladun ohjelmassa. Ellei löydy vielä houkuttelevampaa kohdetta.

Suosittelen kokeilemaan lajia. Ylipäänsä suosittelen kokeilemaan uusia asioita....

Eero

.....

Aloittelijana talvivaelluksella ... *onneksi hermoilu hävisi matkalle...*

Pääsin mukaan Joensuun Ladun järjestämälle hiihtovaellukselle Pohjois-Ruotsin avotuntureille. Vaelsimme mökiltä toiselle reittinäimme: Ritsem – Sitasjaure - Hukejaure – Sälka – Singi - Kebnekaise - Nikkaluokta. Avotuntureilla vaeltaminen saattaa olla säiden vaihdellessa kovinkin vaativaa. Kesävaelluksilla olen jo kokenut, talvivaellus voisi olla jotain uutta. Aloin varautua, hiihdin, kuulostelin muiden kokemuksia ja kävin päivän mittaisen talviretkeilyn peruskurssin – no, se oli sen verran valaiseva, että aloin empiä, olisiko vastuutonta lähteä. Alkoi mietityttää, että olikohan tämä nyt minulle

liian rankkaa, kun hiihtääkin olisi pitänyt ehtiä vaikka kuinka paljon ja tottua uusiin varusteisiin ja miten laskut ahkion kanssa onnistuu ja miten selviän silmälasien kanssa, kun ne aina huurtuu – ei kai siellä puolisokeana voi lasketella ja, jos otan piilolasit, saanko ne paikalleen ja pois silmistä jne. Vähältä piti, etten perunut lähtöä.

Näköalareittiä autolla Ritsemiin mentäessä, katselin silmät pyöreinä aurinkoisia, kauniita ja karuja maisemia. Kaunista ainakin on. Lähtöamuna alkoi hermostuttaa. Muulla ryhmällä tuntui asiat sujuvan rutiinilla, aamupuuro, juomien varaaminen, tavarat kasaan ja ahkioon. Minä yritän saada piilolaseja silmiin, eikä onnistu. Hiki tuli ja aikaa meni, her

mostuin lisää. Hitaasti meni muukin ja sitten kun tavarat on viimein ahkiossa, ei aurinkolaseja löydy mistään. Aurinko paistaa taivaan täydeltä, siristelin jo siinä. Ei tule mitään, minähän sokeudun jo ensimmäisenä päivänä. No, onneksi Ritsemistä sai ostaa uudet lasit. Ensimmäisen päivän pitkä nousu meni ihan hyvin, olihan suksissani puolikarvat. Laskuissa tökki pahasti, töyssyissä varsinkin tosi hataralta tuntui, puhumattakaan, että piti hiihtää enimmäkseen, kun osa vain lasketteli lepäillen. Elimistöni oli aika sekaisin, varatut juomat eivät riittäneet, joten viimeisellä tauolla kaverilta saamani vesipullo oli kuin taivaan lahja, kyllä maistui. Sitten jaksoinkin lopun paremmin. Toisena päivänä juomista meni vain puolet.

Ensimmäisenä iltana en saanut piilolaseja millään pois. Luovuin koko ajatuksesta. Hiihdän laseilla ja yritän olla huurruttamatta niitä. Sitä paitsi aurinkolaseja näytti tarvittavan kuitenkin kaiken aikaa. Kaksi päivää meni kuin opetellessa, hiihto sujui, mutta letkassa pysyminen tuotti vielä vaikeuksia. Jos jäi viivyttämään, niin sitten olikin kirimistä. Välillä oli vaikeuksia suksien siteiden kanssa ja niitä turieissa muut jo ehti vaikka minne, valokuviakin piti pysähtyä ottamaan, kun kaunista luontoa tulvi ympärillä.

Oikean vaatetuksen löytyminen tuntui vaikealta. Nousuissa luovuin laseistani suosiolla, kun huurtuivat heti. Vasta mäen päällä laitoin aurinkolasit ja yritin hakea vaatetukseen tasapainoa, ettei olisi ollut liian kuuma, mutta ei kylmäkään. Se vaatetus, mikä oli toiminut pakkastalven aikana hiihtolenkeillä Suomessa, ei tuntunut toimivan vaelluksella Ruotsissa. Viimeisenä päivän kaikki jo sujui, lasit eivät huurtuneet ja oli mukava hiihdellä. Onneksi hiihdon osalta jaksoin, ahkion vetokaan ei tuntunut kovin kovalta, vaikka sain ylimääräisen teltan kuljetettavaksi. Kovimmat nousut ja laskut kävelin ja ihan hyvin meni, nopeimmat joutuivat odottelemaan, mutta onneksi meitä oli useita kävelen kulkevia. Hanget olivat kovia, nousuissa haarakäynti nostatti pulssin korviin, saman kävellessä sai sentään normaalipulssin, joten eipä maksanut vaivaa kaikkia suksin rämpiä.

Kokeneiden ohjaajien ja heidän voiteluholtonsa lisäksi hienoa oli leppoisa vaellusporukka ja heidän tukensa. Hiki oli muillakin ja lipsuvia suksia. Vertailtiin vaatetusta, mitä tänään vois laittaa, mennäänkö voiteilla vai puolikarvoilla jne. Aloittelevalle oli helpotusta sekin, ettei viikon hikiä sitten tarvinnutkaan sietää, yllättäen pääsimme saunaa jo Sälkällä, Kebnelläkin. Että aika helposti meni sekin. Siinäpä sitä matkan varrella aloittelevakin rauhoittui, alkoi nauttia matkasta ja mukautui joukkoon. Onneksi säät helpottivat matkantekoa ja telttayöpyminenkin jäi vielä seuraavaan kertaan.

Vaellusporukkaa kiittäen: *Sirkka-Liisa Kolehmainen*

.....

Melontakurssilla – minustako meloja?

Tammikuun pakkasilla oli mukava haaveilla keväästä ja vapaasti lainehtivista vesistöistä, siis ilmoittauduin jo hyvissä ajoin Joensuun Ladun järjestämälle melontakurssille. Olin kuullut melojien retkistä ja nähnyt upeita kuvia kajakin tasosta otetuista maisemista ja miettinyt itsekseen, ”jospa minäkin...”. Olin joskus melonut inkkarikanootilla kaverin kanssa, mutta itsenäiseen melontaharrastukseen kajakilla satunnaiset melontakokemukseni eivät antaneet rohkeutta. Siispä oppiin!

Melonta on kasvattanut suosiotaan latulaisten keskuudessa, joten tammikuun pakkasten aikainen kevään haaveilu kannatti, pääsin mukaan kurssille, toisin kuin monet muut, jotka eivät mahtuneet mukaan. Loppujen lopuksi toukokuun helteisenä tiistai-iltana meitä oli aloittamassa 9 kurssilaista ja opettajina oli kolme kokenutta melojaa joilla kaikilla on myös Suomen kanoottiliiton ohjaajapätevyys. Kurssilaisilla oli epämääräisen vähän melontakokemusta, kaikki kaipasimme oppia ja harjoitusta, innostusta riitti kaikilla.

Vesi on monipuolinen elementti, veden eri olomuodoissa voi liikkua monin tavoin: lumella hiihtää, jäällä luistella, järvillä uida, soutaa, huristella moottoriveneellä, lipua purjeveneessä tai meloa lähellä veden pintaa. Meloessa moottorina ovat omat lihakseni ja siro ja sulava kulkuväline halkoo vedenpintaa lähes äänettömänä, mitä nyt Eero-ohjaaja kertoi minun kolistelevan melalla kanootin reunoja mennessäni, tosin viimeisenä iltana kulkuni oli kuulemma kovasti hiljentynyt. Kajakilla pääsee rannan lähelle ja moniin mataliin lahdelmiin, joita on muuten hankala saavuttaa. Maisemat vedenpinnan tasosta ovat erilaiset ja miten vihreä ja kaunis Joensuun kaupunki onkaan Pielisjoelta kajakista katsottuna.

Kurssi alkoi teoriaosuudella, tutustuimme kajakkiin ja siihen liittyviin välineisiin, puimme päälle turvaliivit ja aukkopeitto”mekon”. Melontatekniikkaa kuivaharjoiteltiin ja samoin harjoiteltiin pienryhmissä kajakkiin laskeutuminen ja siitä nousu. Meinasin minun melontaharrastukseni tyssätä tähän, oikean olkapään liikerajoitus ei antanutkaan myöten ja piti vähän soveltaa, mutta kyllä nivel taipuu, kun on tarpeeksi motivaatiota ja vähän irvistää. Vihdoin pääsimme vesille ja kokeilemaan melomista. Ensimmäisenä kurssi-iltana oli uskomattoman ihana sää, sen huomasi ainakin siitä, että Jokiasema oli ihan täynnä aurin gonottajia ja virkistäytyjiä. Meilläkin oli eväät mukana ja jossain vaiheessa kyseltiin ohjaajilta evästauon paikkaa, mutta taisivat ohjaajatkin olla niin innostuneita melomisesta, että loppujen lopuksi eväät syötiin rannassa, kotiin lähtiessä.

Melominen on kokonaisvaltaista liikettä, melan liikkeen pitäisi tuntua varpaissa asti. Harviaongelmieni vuoksi toivon melonnasta voimaa ja liikkuvuutta ylävartaloon. Ihmettelin, etten tullut kipeäksi ensimmäisen kurssi-illan jälkeen, joko meloin varovasti tai tekniikkani ei ollutkaan niin alkeellinen kuin kuvittelin. Ohjaajat olivat melko vaitonaisia ensimmäisenä iltana liittyen tekniikkaamme, mutta ohjausta ja kommentteja tuli sitten kiitettävästi seuraavilla kerroilla. Toinen kokoontuminen oli viikon kuluttua, ja silloin tuo ihana hellealto oli mennyt ohitse ja saimme kokemusta myös aallokosta ja vihmovasta sateesta. Meloimme kohti Aavarannan venevalkamaa, jossa rantauduimme ja söimme ne tärkeät eväät. Onni – ohjaaja kertoi retkimelonnasta ja – välineistä. Ihailin kokeneen retkeilijän kekseliäisyyttä.

Viimeinen kurssi-iltamme oli taas kesäisen lämmin ja järvenpinta tyyni, ihanteellinen melontaretkisää. Asettelimme kajakeiden keulat kohti Pyhäselkää ja Sortavalansaarta. Rannantuntumassa meloessa näin mukavia paikkoja, tuonne pitää päästä myös maita pitkin patikoimaan. Tyyni vedenpinta ei aina olekaan niin rauhallinen, kajakkini ei kulje sinne, mihin haluan sitä ohjata ... melojassa on varmasti osittain syytä, mutta joen virtaukset ottivat pari kertaa tottumattoman melojan kunnan otteeseensa. Silloin melojakaverin rauhoittava rohkaisu selviytymisestä esti paniikin. Eihän tämä aivan niin helppoa olekaan ja kun vielä melkein keskellä Pielisjoen suuta meloin kivellet! Onneksi pohja kesti ja sain keikuteltua kajakkini taas syvemmille vesille.

Kurssi loppui aikanaan, tarvitsen lisää harjoitusta ja taas lisää harjoitusta, jotta uudesta taidosta pystyn vähitellen kunnolla nauttimaan. Melominen on mukavaa ja vielä mukavampaa se on mukavassa seurassa. Kiitos kaikille kurssikavereille ja ohjaajille: Saarelle, Eerolle ja Onnille. Tuleekohan minusta meloja, sen aika näyttää, mutta rannalta kajakkii ainakin nyt olen päässyt ja melontatartunnan saanut.

Marjatta Partanen

Ps. Käy katsomassa kuviani melontakurssilta Joensuun Ladun nettisivuilta:
www.suomenlatu.fi/joensuunlatu

Melontakurssilaiset opettajineen. Kuva Marjatta Partanen

TYÖRYHMÄT JA NIIDEN VASTUUHENKILÖITÄ VUONNA 2010	
TYÖRYHMÄT JA VASTUUALUEET	TYÖRYHMÄN JÄSENET / PUHELIN (vetäjä alleviivattu)
JÄRJESTÖASIAT (työvaliokunta) - jäsen- ja järjestöasiat - yhteiskuntaseuranta	<u>Eero Oura</u> , p. 050 387 7777, eero.oura(at)pkssk.fi <u>Pirjo Saukkonen</u> , vpj.,p. 040 509 0705, pirjo.saukkonen(at)jns.fi <u>Kirsi Karjalainen</u> , p. 040 512 9585 <u>Ritva Kuittinen</u> , jäsen sihteeri, p. 050 347 4597, ritva.kuittinen(at)joensuulainen.com <u>Risto Paanala</u> p. 045 638 3347
SIHTEERI & TALOUDENHOITAJA	<u>Kirsi Karjalainen</u> , p. 040 512 9585 kirsi.karjalainen(at)uef.fi
TIEDOTUS - jäsentiedotus Nettiedotus/ www.suomenlatu.fi/joensuunlatu	<u>Eila Partanen</u> , p. 050 502 8440 eila.partanen(at)uef.fi www: Risto Paanala, ristopla@elisanet.fi
LYKYNLAMPI - kahvion ylläpito jäsentilaisuuksien järjestely	<u>Työne Laitinen</u> , p. 044 268 4966 <u>Terttu Nissinen</u> , p. 050 492 8149
LAPSET - hiihto- ja ohjaajakoulutus	<u>Marjatta Partanen</u> , p. 050 341 7940 marjatta.partanen(at)gmail.com
HIIHTO - hiihtotapahtumat - aikuisten hiihtokoulu - suksien voitelu ja ohjaus	<u>Titta Rouvinen</u> , p. 040 564 1717 titta.rouvinen(at)hammaspaikka.fi <u>Toivo Turunen/Future Club</u> , p. 0400 375 070
RETKEILY, VAELLUKSET, - retket, vaellukset - Lapin matkat - lumikenkäily	<u>Eero Oura</u> , p. 050 387 7777 <u>Matti Nylander</u> , p. 044 526 1145 <u>Maija Penttinen</u> , p. 040 758 6814 <u>Pirjo Saukkonen</u> p. 040 509 0705 <u>Alpo Juvonen</u> p. 050 512 1432 <u>Liisa Oura</u> p. 040 829 4239 <u>Eeva Vornanen</u> p. 0400 943 818
MELONTA	<u>Onni Voutilainen</u> p. 050 365 138, onskiv(at)suomi24.fi <u>Saara Immonen</u> , p. 040 566 2637 <u>Matti Nylander</u> , p. 044 526 1145 <u>Vesa Tuominen</u> , p. 040 593 1865 <u>Eero Oura</u> , p. 050 387 7777
KÄVELY JA POLKURETKET NUORTEN TOIMINTA - kävely, sauvakävely - nuorten retkeily	<u>Pirjo Saukkonen</u> , p. 040 509 0705 <u>Riikka Turunen</u> , p. 050 521 9056

Joensuun Ladun Juhlavuosi 2011 - talkoolaisia tarvitaan!

Nyt Sinullakin on mahdollisuus antaa panoksesi virkeän 60- vuotiaan Joensuun Ladun toimintaan. Latuyhdistyksemme järjestää 19.–20.2.2011 Jäänveiston SM-kilpailut Rantapuistossa. Samaan aikaan Ilosaassa avantouimarit mittelevät SM-mitaleistaan osana Joensuun kaupungin Talvitapahtumaa. Osallistu tapahtumiin ja tule talkoolaiseksi!

Talkoolaisia tarvitaan runsaasti Jäänveiston SM-kilpailuissa mm:

- ennen kilpailun alkua vk:lla 7/2011:
 - veistojään ja lumikuutioiden hankkimiseen
 - lumi-igluun ja kilpailualueen rakentamiseen
 - kilpailualueen vartiointiin
 - talkoolaisten vastuuhenkilö
- kilpailun aikana 19.–20.2.2011:
 - järjestysmiehiä ja - naisia (ei tarvitse olla järjestysmieskorttia)
 - EA- ryhmään (voimassaoleva EA- kortti)
 - Joensuun Ladun toiminnan esittelijöitä
 - jääkahvilaan henkilökuntaa (myyjiä, nuotiomestareita, kahvinkeitäjiä jne.)
 - kilpailijoiden huoltajia
 - kisakansliapäivystäjiä
 - SM-kilpailualueen yleishuoltajia

Tule mukaan nauttimaan yhteisestä tekemisestä ja talvitapahtuman tunnelmasta, juuri **Sinua** tarvitaan! Ilman talkooporukkaa tapahtuma ei onnistu.

Ilmoita **viimeistään marraskuun puoliväliin mennessä**, mihin / miten voit osallistua.

Ilmoittaudu **ensisijaisesti nettisivuilla:**

<http://joensuunlatu.sporttisaitti.com/jasenille/juhlavuosi-2011-60v/talkoolaisia-tarvitaan/> tai sähköpostitse: saara.immonen(at)pp.inet.fi tai soita p. 040 566 2637.

Ilmoittautuessasi talkoolaiseksi kerro seuraavat tiedot:

- nimi, ikä, osoite, puhelinnumero, sähköpostiosoite, sekä milloin ja mihin tehtäviin olet käytettävissä

Talkoolaisille järjestetään infotilaisuus ennen tapahtumaa.

JOENSUUN LATU / JÄSENEKSI LIITTYMISILMOITUS	
Nimi / nimet	
syntymäaika tai ikä	
katuosoite postiosoite	
puhelin kotiin puhelin töihin	
sähköposti	
Toivon saavani Joensuun Ladun tapahtumat omaan sähköpostiini	
Osoitetietojani saa käyttää suoramarkkinoinnissa (Suomen Latu)	
JOENSUUN LATU / JÄSENEKSI LIITTYMISILMOITUS	
Nimi / nimet	
syntymäaika tai ikä	
katuosoite postiosoite	
puhelin kotiin puhelin töihin	
sähköposti	
Toivon saavani Joensuun Ladun tapahtumat omaan sähköpostiini	
Osoitetietojani saa käyttää suoramarkkinoinnissa (Suomen Latu)	

Liimaa tähän postimerkki

Joensuun Latu ry
c/o Kirsi Karjalainen
Kontioniementie 28c
80780 Kontioniemi

Lisää tietoa menneistä ja tulevista Ladun tapahtumista:

www.suomenlatu.fi/joensuunlatu

Liity jäseneksi:

Käy klikkaamassa sompaa Ladun nettisivuilla www.suomenlatu.fi/joensuunlatu tai soita Ritvalle, p. 050 347 4597 tai sähköpostitse [ritva.kuittinen\(at\)joensuulainen.com](mailto:ritva.kuittinen@joensuulainen.com)

Suomen Ladun jäsenetujen lisäksi Joensuun Ladun jäsenkortilla saa alennuksia mm. Sportia Setusta, Joensuun Intersportista, Eräurheilusta, Sportia-liikkeistä, Lassin Retkiäitasta ja Partioaitasta sekä Pohjois-Karjalan maanmittaustoimistosta hankituista kartoista. Myös Eräraate antaa jäsenille erikoisetuja.

Haluatko Ladun tapahtumista muistutuksen sähköpostiisi? Jos haluat listalle tai pois listalta, ilmoita Ladun jäsentiedottajalle Eila Partaselle, [eila.partanen\(at\)uef.fi](mailto:eila.partanen@uef.fi)

Seuraava jäsentiedote, 1/2011, ilmestyy 28.12.

LIKUNNAN ILOA JA ILOA LIKUNNASTA!